

Het is O.K. om vrijgezel te zijn. Door Timothy Paton

Als je in Cambodja iemand voor de eerste keer ontmoet vragen ze: Uit welk land kom je? Hoeveel verdien je? Heb je een vrouw en kinderen? Ik antwoord dan: Ik kom uit Frankrijk, ik heb genoeg geld om rond te komen (ik denk dat ze er niets mee te maken hebben hoeveel ik verdien) en dat ik vrijgezel ben. Als ze horen dat ik geen gezin heb, zeggen ze: “Ik geloof je niet”, of ze lachen omdat ze denken dat ik een grapje maak.

Voordat ik naar Cambodja kwam had ik nog nooit met zo veel alleengaanden gewerkt. Ik weet dat vrijgezel zijn niet makkelijk is voor iedereen. Sommige van de vrijgezellen in het team hebben er moeite mee om alleen te zijn en verlangen naar iemand om hun leven te delen.

En hoe is het persoonlijk voor mij? Vrijgezel zijn is voor mij nooit een last geweest en daar ben ik dankbaar voor. Ik sta 's morgens niet op en zeg: “Ik kan het niet geloven dat ik nog alleen ben. Het is verschrikkelijk dat ik hier alleen woon. Nee, ik ben 37 jaar, vrijgezel en gelukkig.

Sommige van mijn getrouwde vrienden hebben wat medelijden met mij. Ze kunnen het niet begrijpen hoe ik vrijgezel kan blijven en toch echt tevreden ben.

Ik heb één broer. Hij trouwde vrij jong. Ik denk niet dat Marc ooit vrijgezel had kunnen blijven. En God wist dat ook. Hij en Rachel hebben 4 prachtige kinderen. Mijn broer is 39 jaar, getrouwd en gelukkig. Ik maak er met mijn broer soms grappen over, dan zeg ik: “Jij hebt 4 kinderen en ik heb er ook tientallen... in de achterbuurten van Phnom Penh”.

Ik geloof niet dat getrouwde stellen gelukkiger zijn dan alleengaanden. Als je bent wie God wil dat je zult zijn... zul je voldoening hebben. Als je vrijgezel bent en je voelt dat dit is wat God voor jou bedoeld heeft, laat je dan niet door de druk van je familie, vrienden, kerk, of cultuur dwingen tot iets wat je niet zou moeten zijn. Er zijn veel Bijbelgedeeltes die aanmoedigen om te trouwen, maar ook veel die uitnodigen om vrijgezel te blijven. Het ene is niet beter dan het andere. Beide zijn goed en God zegent beide.

Er zijn voordelen aan getrouwd zijn. We kennen allemaal de zegen die het is om je leven met iemand te delen, bovenal wanneer beide God dienen.

Maar er zijn ook enkele zegeningen die ik als vrijgezel heb. Zoals, veel vrijheid in mijn dienst voor God. Ik had zeker niet zo veel kunnen reizen en maanden onderweg zijn met spreekbeurten in zes werelddelen als ik een vrouw en kinderen had gehad. {Ook hoef ik niet elke dag thuis te komen voor lunch of om 6 uur 's avonds}.

Ik heb meer vrije tijd. Een bevriende zendeling, getrouwd met lieve kinderen, vertelde mij eens: “Op de dag dat ik trouwde kreeg ik 50% minder tijd voor mijn bediening”. Hij heeft geen spijt dat hij getrouwd is, maar hij ervaart dat hij niet alles kan doen wat hij gewend was.

Ik heb een vriend in de VS die nu eind 60 is. Hij is zijn leven lang vrijgezel geweest. Eens dacht hij een vrouw gevonden te hebben, maar het ging niet door. Dave, die in Utah woont heeft kunnen werken onder duizenden mensen die in het web van de leer van de Mormonen gevangen zaten Hij heeft zo veel goeds met zijn leven gedaan.

Ik heb een vriend in Frankrijk die echt een gave had om met de jeugd in zijn kerk te werken. Hij bracht bijna al zijn tijd door om hen te bereiken. Velen kwamen uit gebroken families en zij hoorden het Goede Nieuws van het evangelie van hem. Toen trouwde hij. Verdrietig genoeg duurde het huwelijk niet lang. Hij bleef zo druk met zijn werk dat hij maar weinig tijd aan zijn vrouw besteedde. Ik heb me wel afgevraagd of hij niet alleen had moeten blijven. Voor sommige mensen, die zo gepassioneerd zijn voor hun roeping en hun visie, is vrijgezel blijven soms de beste optie.

Vrijgezel zijn heeft natuurlijk ook zijn uitdagingen:

Je hebt niemand met wie je hartzaken kunt delen aan het eind van de dag. Ik ben dankbaar dat God in de loop der jaren heeft voorzien in enkele oudere 'broers', integere mannen die mij bemoedigden en raad gaven.

En als ik alleen met een alleengaande vrouw ergens koffie drink, of naar een vergadering ga of ik breng haar naar afloop thuis, dan moet ik wel opletten (verleidingen sterven niet op het zendingsveld). Ik moet het meisje niet een foute boodschap geven, en ook moet ik er voor waken dat de burens en anderen die me kennen in de stad, niet denken dat ik me misdraag.

Na nu bijna 11 jaar gewerkt te hebben in Cambodja met voornamelijk ongetrouwde meisjes, kan ik zeggen dat het een interessant en uitdagend was. Ik leer nog steeds om goed mijn grenzen te houden en ook om eerlijk met God te leven.

Ik sprak deze week met een Cambodjaanse vriend over de verschillende meisjes, met wie we hier gewerkt hebben en die nu niet meer in de zending werken. Meisjes die zo'n duidelijke roeping hadden voor dit land en die een geweldig goed werk gedaan hebben in kinder- en jeugdwerk. Ze gingen naar huis voor vakantie of verlof. Daar ontmoetten ze een leuke jongen, die ook God liefhad, maar geen verlangen had voor zendingswerk. Ze zijn getrouwd (of zoeken nog steeds de juiste man) en blijven daar. Terwijl ze toch zo'n grote visie hadden, en roeping van God voor een toekomst in het werk hier in dit land.

{ Mijn moeder had, toen ze verpleegster was in Engeland, een roeping voor Frankrijk. Haar vriendin had een duidelijke roeping voor werk in India. Mijn moeder ging naar Frankrijk, waar ze mijn vader ontmoette (Ze werken nog steeds als zendelingen in Frankrijk). Haar vriendin ontmoette een fijne christelijke jongen, die geen plannen had om ooit Engeland te verlaten. Ze trouwden, kregen een gezin, kochten een huis. Zij is nooit naar India gegaan. Ze diende god haar hele leven,, maar ging nooit daar waar God haar voor voorbereidde. Ik herinner me dat ik haar ontmoette in een christelijke boekwinkel in Engeland een paar jaar voor ze stierf aan kanker. }

{ Een paar geleden, bad ik met een meisje aan het eind van een jeugd bijeenkomst in Frankrijk, waar ik gesproken had. Ze vertelde me dat God haar een hart gegeven had voor de meisjes die verhandeld werden in India. Aan het eind van het gebed, zei ze met tranen in haar ogen. "Maar mijn vriend, die ook een Christen is heeft helemaal geen verlangen om naar India te gaan". Ik dacht terug aan die vriendin van mijn moeder en vroeg me af of ze ooit naar India zou gaan. }

Als God je roept om Hem te dienen, laat je dan door niets of niemand afleiden om door te gaan met wat God wil met jouw leven. Je hebt maar één leven. Verknoei het niet. In Cambodja ken ik enkele getrouwde mensen die een fantastisch werk doe voor God. Maar ik ken ook vrijgezelle mannen en vrouwen die hier werken en heel veel voldoening hebben in wie ze zijn en wat ze doen.

En tenslotte- niet alle vrijgezellen blijven hun hele leven alleen. Velen trouwen. Ik ben er niet door geobsedeerd en sta open om mijn leven te delen met iemand en zelf kinderen te hebben. Tegen mensen die me vragen waarom ik nog niet getrouwd ben zeg ik: "Ik ga niet echt op zoek naar een vrouw, maar ik hou wel mijn ogen open". Wees niet zó druk met het zoeken naar een vrouw of man, dat je Gods goede plan met jouw leven mist. Hij heeft het beste met je voor.

Ik hoop dat dit naar genoeg is.

Ik heb single soms vertaald met vrijgezel, soms met alleengaanden- voor de variatie; single girls heb ik soms vertaald als ongetrouwde meisjes.

Verder heb ik hier en daar wat veranderd in de letterlijke vertaling- om het beter leesbaar te maken.

Tussen { } Dit vind ik dat weggelaten kan worden.

Vertaling Marry Schotte